

Úvod

Jiří Vokřínek

Katedra počítačů

Fakulta elektrotechnická

České vysoké učení technické v Praze

Přednáška 1

B0B36PJV – Programování v JAVA

Informace o předmětu

Programovací jazyk Java

OOP - Třídy a objekty

Informace o předmětu

Cíle předmětu

Základy algoritmizace / Procedurální programování

- **Osvojit si** pohled na výpočetní prostředky a naučit se je efektivně používat *Software engineer*
 - Formulovat problém a jeho řešení počítačovým programem
 - Získat povědomí jaké problémy lze výpočetně řešit
- **Naučit se** rozkládat problémy na podproblémy
- **Získat zkušenost** s programováním *získání vlastní zkušenosti*
 - Programování v jazyku Python / C *cvičení a domácí úkoly*
- **Osvojit si** schopnost číst, psát a porozumět malým programům
- **Získat** programovací návyky jak psát
 - srozumitelné a přehledné zdrojové kódy
 - opakovaně použitelné programy

Cíle předmětu

Programování v JAVA

- **Prohloubit si** pohled na výpočetní prostředky a naučit se je efektivně používat *Software engineer*
 - Formulovat problém a jeho řešení počítačovým programem
 - Získat povědomí jaké problémy lze výpočetně řešit
 - Osvojit si objektově orientované programování
- **Získat zkušenost** s programováním *získání vlastní zkušenosti*
 - Programování v jazyku Java *cvičení, domácí úkoly a semestrální práce*
- **Prohloubit si** schopnost číst, psát a porozumět malým programům
- **Osvojit si** schopnost samostatně vytvořit větší programový celek *semestrální práce*
- **Získat** programovací návyky jak psát
 - srozumitelné a přehledné zdrojové kódy;
 - opakovaně použitelné programy.

Zdroje a literatura

- Přednášky – slidy, poznámky a především **vlastní zápisky**
- Cvičení – získání praktických dovedností řešením domácích úkolů a dalších úloh

programovat, programovat, programovat

- On-line kurzy programování

search for programming in Java

- Knihy Java

Knihy – Java

Učebnice jazyka Java 5. v., *Pavel Herout* KOPP, 2010, ISBN 978-80-7232-398-2

Introduction to Java Programming, 9th Edition,
Y. Daniel Liang, Prentice Hall, 2012

<http://www.cs.armstrong.edu/liang/intro9e>

An Introduction to Object-Oriented Programming
with Java, 5th Edition, *C. Thomas Wu*,
McGraw-Hill, 2009

<http://it-ebooks.info/book/1908/a>

Další literatura

Learn Object Oriented Thinking & Programming,
Rudolf Pecinovský Academic series 2013, ISBN
978-80-904661-9-7

<http://pub.bruckner.cz/titles/oop>

Java 7 – Učebnice objektové architektury pro
začátečníky, *Rudolf Pecinovský* Grada, 2012

<http://knihy.pecinovsky.cz/uoaj7/>

Java 8– Úvod do objektové architektury pro
mírně pokročile, *Rudolf Pecinovský* Grada, 2014

Datum vydání 17.10.2014

■ <http://vyuka.pecinovsky.cz>

objektově orientované programování

Přednášky a cvičení

- Síťové bootování a síťové domovské adresáře
- Vývoj v Javě: Owncloud – <https://owncloud.cesnet.cz>
 - Prostředí NetBeans, IntelliJ IDEA, Eclipse a Java verze 8.
 - Sestavení projektu nástrojem **ant** a **maven** <http://maven.apache.org>
- Odevzdávání domácích úkolů – Upload system <https://cw.felk.cvut.cz/upload>
- Semestrální práce – repozitář systému pro správu verzí Git <https://gitlab.fel.cvut.cz>
- Práce v týmu a přesah do dalších předmětů

Pozor na rizika!

Domácí úkoly a další úlohy

- Samostatná práce s cílem osvojit si praktické zkušenosti
- Odevzdání domácích úkolů prostřednictvím Upload system

<https://cw.felk.cvut.cz/upload>

- Nahrání (upload) archivů s nezbytnými zdrojovými soubory
- Ověření správnosti implementace automatickými testy

detekce plagiátů

- Podmínkou zápočtu je úspěšné odevzdání všech domácích úkolů
- Bodová ztráta za pozdní odevzdání úkolu

Maximální počet bodů za úkol klesá s každým týdnem pozdního odevzdání

průběžná práce a řešení úkolů

- Pokud něčemu nerozumíte, ptejte se cvičících

pokud možno hned a neodkládejte na později

- Pokud vám přijde úkolů málo, ptejte se po dalších úlohách na procvičování

Hodnocení předmětu

Zdroj bodů	Maximum bodů	Přípustné minimum bodů
Domácí úkoly (5×5 bodů)	25	15
Semestrální práce	35	20
Písemný zkouškový test	20	10
Implementační zkouška	20	-

- Pro úspěšné absolvování předmětu je nutné získat **zápočet** a vykonat **zkoušku**
- Získání **zápočtu** je podmíněno odevzdáním všech domácích úkolů a odevzdáním semestrální práce

Klasifikace předmětu

Klasifikace	Bodové rozmezí	Hodnocení	Slovní hodnocení
A	> 90	1	výborně
B	81–90	1,5	velmi dobře
C	71–80	2	dobře
D	61–70	2,5	uspokojivě
E	51–60	3	dostatečně
F	<51	4	nedostatečně

- Minimální přípustné body:
15 (úkoly) + 5 (test) + 20 (semestrální práce) + 10 (písemná zkouška) = 50 bodů

Úvod do programovacího jazyku Java

Jazyky a Typy

- Typování proměnných a výrazů
 - **Typované** jazyky - operace typově závislé.
 - **Netypané** jazyky - libovolné operace na libovolných datech (assembly).
- Stanovení typu
 - **Statické** - při překladu, C/C++, Java.
 - **Dynamické** - za běhu, Python, Lisp.
- Typování
 - Slabé - přístup k proměnné určitého typu jako k proměnné jiného typu (assembler). Tyto jazyky jsou též nazývány jako *unsafe*.
 - Silné - kombinace typů nejsou dovoleny. Jazyky jsou nazývány jako *safe*, nebo-li typově bezpečné.

Staticky typovaný a silně typovaný jazyk představují rozdílné dělení, přesto dochází v literatuře k záměnám významu.

Překlad a interpretace

- Interpreter - virtuální stroj, který vykonává přímo zdrojový kód.
- Překladač - zpracovává zdrojový kód do přímo spustitelné podoby.
- Systémové jazyky - převážně překládané, C/C++.
- Skriptovací jazyky - převážně interpretované, Ruby, Lua, Python, Perl, Tcl/Tk, shelly.

Kompilace programu

- Kompilace zdrojového kódu
 1. předzpracování,
 2. analýza (lexikální, syntaktická, sémantická),
 3. optimalizace a generování kódu.
- Kompilace programu
 1. kompilace modulů,
 2. spojování modulů
 - statické,
 - dynamické.
- Chyby - překlad, běh, nekontrolované.
- Kontroly a efektivita.
 - Kontrola přístupu k paměti.
 - Mechanismus návratových hodnot a výjimek.

Interpretované jazyky

- Přímá interpretace je neefektivní.
- Kompilace do binárního kódu (ne nutně nativního - *bytecode*).
- Bytecode - binární přenositelný kód.
- Just in Time (JIT) - kompilace bytecodu do nativního kódu před spuštěním.
- Dynamická kompilace - kompilace za běhu, umožňuje dynamické optimalizace (Java HotSpot VM).

- Většina skriptovacích jazyků používá kompilaci do byte-kódu před spuštěním.

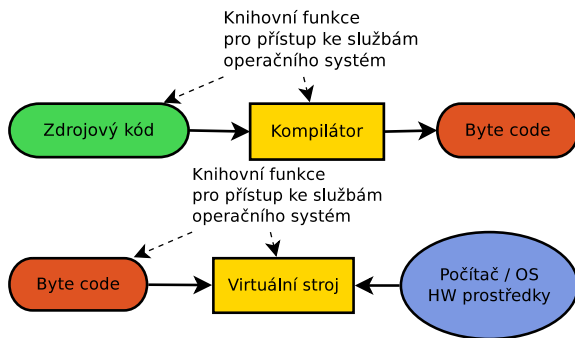
Java

- Obecný, vyšší, imperativní (procedurální) a objektově orientovaný jazyk
- Překládaný jazyk zaměřený na přenositelnost (portabilitu) zdrojových kódů i přeložených binárních souborů
- Historie:
 - 1991 – nejdříve jako jazyk Oak
 - 1995 – Java JDK 1 (první veřejná verze)
 - 1998 – Java 2 (ver. 1.2)
 - 2002 – Java 2 (ver. 1.4) a J2EE
 - 2004 – Java 2 (ver. 1.5) – J2SE5.0
 - 2011 – Java 7 (vydává Oracle po akvizici Sun Microsystems)
 - 2014 – Java 8 (18. března, 2014)
- Součástí základního vývojového prostředí je bohatý soubor knihovných funkcí.

Java je relativně jednoduchý jazyk (v základní verzi) a jeho efektivní používání je spíše o znalosti knihovných funkcí.

Zdrojové kódy, překlad a spuštění Java programu

- Zdrojové kódy jsou zapisovány v textových souborech s koncovkou `.java`
- Zdrojové soubory jsou překládány překladačem (`javac`) do binárního kódu („*byte code*“) uložených v souborech s koncovkou `.class`
- Spuštění programu je realizováno virtuálním strojem, který poskytuje abstrakci nad operačním systémem počítače

Java prostředí – JDK, JRE, JVM

- **JDK** (Java Development Kit) – základní vývojové prostředí, knihovny funkcí, překladač zdrojových souborů `javac`. Jeho součástí je i JRE.
- **JRE** (Java Runtime Environment) – základ prostředí Java pro spuštění programů, obsahuje virtuální stroj `java`.
- **JVM** (Java Virtual Machine) – virtuální stroj pro spuštění Java programů (`java`).

- **JAR** (Java ARchive) – archív Java souborů, typicky množiny zkompileovaných `.class` (tříd) doplněných textovým popisem (Manifest), kterou třídu spustit. Slouží pro snadnější spuštění programů o více souborech.

V podstatě ZIP archív

Příklad

Výpočet druhé odmocniny

```
1 double x = 13.0;
2 double y = 1.0;
3 int i = 1;
4
5 while(Math.abs(y*y - x) > 1e-3) {
6     System.out.println("Step " + i + " y = " + y);
7     y = (y+(x/y))/2;
8     i += 1;
9 }
10 System.out.println("sqrt(" + x + ") found in " + i + "
    steps as " + y);
```

Sqrt.java

Kompilace a spuštění programu

```
javac Sqrt.java
java Sqrt
```

Integrovaná vývojová prostředí (IDE)

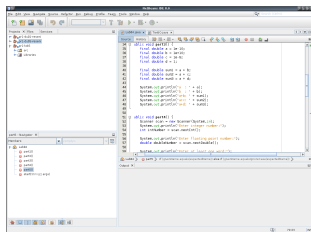
- Nadstavba základních příkazů `javac` a `java`
- Integrují (mimo jiné) systém pro řízení překladu

Např. ant nebo maven

- Zvýrazňují syntax, doplňují jména a provádějí základní kontrolu kódu
- Mezi nejznámější patří Netbeans, Eclipse a IntelliJ IDEA

<https://download.cvut.cz>

- Na cvičení je používáno prostředí Netbeans
- Import kódu do projektu
štábní kultura
- Adresářová struktura projektu

Třídy, objekty a objektově orientované programování

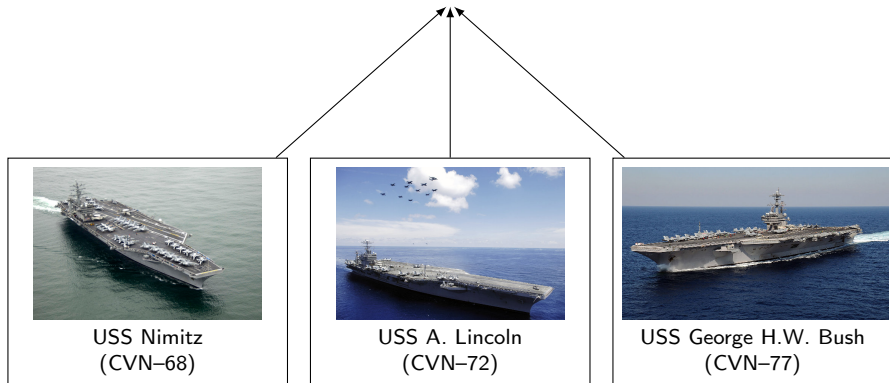
Třídy a objekty

- Věci okolo nás lze hierarchizovat do tříd (konceptů)
- Každá třída je reprezentována svými prvky (objekty dané třídy)
- Každá třída je charakterizována svými vlastnostmi, funkčními možnostmi a parametry

Příklad – Třídy lodí

Třída lodí Nimitz

■ Třída Nimitz (definice)

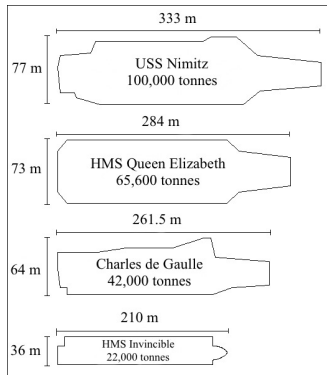
- Metody: řídit loď, zastavit, zadokovat
- Data (parametry): délka, výtlak, rychlost

■ Objekty: jednotlivé lodě odpovídají třídě, ale mají svá specifika

Posádka, náklad

Třídy a objekty

- Jednotlivé třídy letadlových lodí se liší svou velikostí a výtlakem
- Každá loď je však unikátní, přestože v rámci třídy sdílí řadu parametrů s ostatními loděmi stejné třídy
- Například, každá loď má jinou posádku, která se navíc v průběhu nasazení mění
Lod' je objektem, který se v průběhu svého života mění.

Hierarchie tříd lodí

- Lodě jsou kategorizovány podle svého účelu a velikosti do tříd, například:
 - Třídy letadlových lodí: Forrestal, Enterprise, Nimitz, Kuznetsov, Gerald R. Ford, Queen Elizabeth
 - Třídy bitevních lodí: Freedom, Independence
 - Třída je zastoupena jedním plavidlem nebo několika plavidly, například:
 - Nimitz: Nimitz (CVN-68), Dwight D. Eisenhower (CVN-69), Theodore Roosevelt (CVN-71), Abraham Lincoln (CVN-72), George H.W. Bush (CVN-77)
 - Třídy představují vzor
- Reprezentovaný vlajkovou lodí*
- Jednotlivé lodě představují instance třídy (objekty)

Charakteristika objektově orientovaného programování (OOP)

Metodický přístup řešení výpočetních problémů založený na objektovém programování.

- Abstrakce řešeného problému založena na objektovém popisu
- Objekty představují množinu dat a operací
- Objekty mezi sebou komunikují - zasílají zprávy a reagují na události
- Přístup řešení problému vychází z analogie řešení složitých problémů jak by je řešil člověk
- Základním konstruktem jsou objekty a třídy
- Vychází z objektového modelu popisu řešeného problému
- Těsnější vazba mezi analýzou a návrhem

Objektově orientovaná analýza a návrh

- **OO analýza** se zabývá modelováním, rozbořem a specifikací problému.
 - Abstrakce reálného světa
- **OO návrh** se zabývá řešením problému.
 - Přidává softwarovou abstrakci
- Hranice mezi fází analýzy a návrhem se stírá:
 - Základní konstrukce (třídy a objekty) se používají stejné.
 - Není přesně definováno co patří do fáze analýzy a co do návrhu.
- Cílem objektově orientované analýzy a návrhu (OOAD) je:
 - popis systému reprezentovaný objektovými diagramy (statická struktura),
 - popis dynamiky a chování systému.

Objektově orientované programování

- Základními konstrukčními prvky OOP jsou třídy a objekty

OOP nejsou jen třídy a objekty!

- Umožňuje abstrakci a zobecnění řešených problémů
- Znovu použitelnost implementovaných kódů
- Kontrolu přístup k datům

OOP je přístup jak správně navrhnout strukturu programu tak, aby výsledný program splňoval funkční požadavky a byl dobře udržitelný.

Třídy a objekty

- **Objekty** - reprezentují základní entity OO systému za jeho běhu.
 - Mají konkrétní vlastnosti a vykazují chování
 - V každém okamžiku lze popsat jejich stav
 - Objekty se v průběhu běhu programu liší svým vnitřním stavem, který se během vykonávání programu mění
- **Třídy** - popisují možnou množinou objektů. Předloha pro tvorbu objektů třídy. Mají:
 - Rozhraní - definuje části objektů dané třídy přístupné zvenčí
 - Tělo - implementuje operace rozhraní
 - Instanční proměnné - obsahují stav objektu dané třídy
- *Každý objekt při svém vytvoření dostává privátní kopii instančních proměnných.*
- *Je-li provedena operace, definovaná pro třídu objektů nad daným objektem, dojde ke změně stavu pouze tohoto objektu.*

Třídy a objekty - vlastnosti

- **Zapouzdření** (encapsulation) je množina služeb, které objekt nabízí navenek. Odděluje rozhraní (interface) a jeho implementaci.
- **Stav** je určen daty objektu.
- **Chování** je určeno stavem objektu a jeho službami (metodami).
- **Identita** je odlišení od ostatních objektů (v prog. jazycích pojmenování proměnných reprezentující objekty určité třídy).

Třídy, objekty a programovací jazyky

- Konkretní implementace objektů a tříd se může v prostředí OO programovacího jazyka mírně lišit.
- Typicky se data a operace třídy rozlišují do kategorií:
 - **Public** - data a operace volně přístupné zvenčí.
 - **Protected** - přístupné pouze v rámci dané třídy a podtříd.
+ v Javě je defaultní přístup v rámci balíčku.
 - **Private** - přístupné pouze v rámci dané třídy.
- **Konstruktor** - operace pro vznik a inicializaci objektu.
Konstruktory zpravidla slouží k alokaci zdrojů (nastavení parametrů).
- **Destruktor** - operace rušení objektu.
*Zpravidla slouží k uvolnění alokovaných zdrojů.
V Javě řeší „garbage collector“.*

Struktura objektu

- Objekt je kombinací dat a funkcí, které pracují nad těmito daty

Funkce procedurálního programování

- Objekt je tvořen

- **Datovými strukturami** – atributy

- Ovlivňují vlastnosti objektu
- Jsou to proměnné různých datových typů
- Data jsou zpravidla přístupná pouze v rámci daného objektu a zvenjšku jsou skryta před jinými objekty

Zapouzdření (encapsulation)

- **Metodami** – funkce / procedury

- Určují chování objektu
- Definují operace nad daty objektu
- Metody představují služby objektu, proto jsou často veřejné

Mohou být deklarovány jako privátní, např. pro pomocné funkce/výpočtu zlepšující čitelnost kódu.

Princip zapouzdření

- „Utajení“ vnitřního stavu objektu
- Jiné objekty nemohou měnit stav objektu přímo a způsobit tak chybu

Např. konzistence hodnot více proměnných

- Metody objektu umožňují objektu komunikovat se svým okolím, tvoří jeho **rozhraní**
- Proměnné (data) objektu nejsou z vnějšku objektu přístupné, pro přístup k nim lze využít pouze metody
- Zapouzdření umožňuje udržovat a spravovat každý objekt nezávisle na jiném objektu. Umožňuje **modularitu** zdrojových kódů.

Komunikace mezi objekty

- V OO systému interagují objekty mezi sebou zasíláním zpráv požadavků na provedení služeb poskytovaných objektem
- Objekty tak mezi sebou komunikují prostřednictvím zpráv, které jsou realizovány (implementovány) metodami
- Pokud jeden objekt požaduje po jiném objektu, aby vykonal nějakou činnost, zašle mu zprávu ve tvaru:
 - **Objekt**, na kterém se má akce provést
Referenční proměnná odkazující na objekt, např. String
 - **Činnost**, která se má vykonat
Metoda (procedura, funkce), např. compareTo
 - **Seznam parametrů** volané metody
Parametry funkce
- Zpráva neobsahuje popis jak činnost vykonat, ale pouze co provést
Konkrétní způsob implementace nemusí být dopředu (v průběhu kompilace) znám (viz např. později diskutované virtuální metody).

Vztahy mezi objekty

- V OO systému interagují objekty mezi sebou prostřednictvím zasílání zpráv (messages) požadavků na provedení služeb poskytovaných objektem
 1. Po obdržení zprávy objekt vyvolá požadovanou metodu
 2. Případně zašle výsledek
- Objekt poskytující službu se často nazývá *server*
- Objekt žádající o službu se nazývá *klient*
- Mezi objekty je **relace–asociace**, volá-li objekt služby jiného objektu
- Úkolem OOD je explicitně definovat vztahy mezi objekty

Návrhu – Object Oriented Design (OOD)
- S relacemi mezi objekty souvisí viditelnost a vazby mezi objekty

Příklad třídy jako datového typu – třída `Complex`

- Třída `Complex` – představuje třídu datového typu, jejíž objektový návrh a implementace vychází z konceptu zapouzdření
- Datové položky:
 - Hodnoty typu `double` pro reprezentaci reálné a imaginární části (dvojice čísel)
- Metody: tvoří množinu operací obvyklých pro operace nad komplexními čísly
 - absolutní hodnota, sčítání, odčítání, násobení a dělení

Uvedený příklad je implementací třídy v Javě

Třída Complex 1/6

```
public class Complex {  
  
    //data fields  
    private double re = 0.; //data položka (atribut)  
    private double im = 0.; //data položka (atribut)  
    ...  
}
```

- Definice třídy je uvozena klíčovým slovem **class** následovaném jménem třídy
- Kódovací konvence doporučuje psát jméno třídy s prvním písmenem velkým
- Veřejná třída se specifikuje klíčovým slovem (modifikátorem) **public** před **class**
- Datové položky (atributy) se zapisují podobně jako deklarace proměnných

Kódovací konvence doporučuje zapisovat datové položky jako první

Třída `Complex` 2/6

```
public class Complex {  
    ...  
    public Complex() {}  
    public Complex(double r) {  
        re = r;  
    }  
    public Complex(double r, double i) {  
        re = r;  
        im = i;  
    }  
}
```

- Za datovými položkami následují definice **konstruktoru**(ů)
- Konstruktor je metoda stejného jména jako jméno třídy a nemá návratovou hodnotu
- Konstruktor je volán při vytvoření objektu příkazem **new**, který vrací referenci (odkaz), kde je objekt uložen v paměti

Třída Complex 3/6

```
public class Complex {  
    ...  
    //methods (operations)  
    public double getAbs() {  
        return Math.sqrt(re * re + im * im);  
    }  
  
    public Complex plus(Complex b) {  
        double r = re + b.re; // r je lokální proměnná  
                               // re je atribut objektu  
        double i = im + b.im;  
        return new Complex(r, i);  
    }  
    ...  
}
```

- Metody jsou funkce s návratovým typem a specifikací přístupových práv

Třída Complex 4/6

```
public class Complex {  
    ...  
    public Complex minus(Complex b) {  
        Complex a = this;  
        return new Complex(a.re - b.re, a.im - b.im);  
    }  
  
    public Complex times(Complex b) {  
        Complex a = this;  
        double r = a.re * b.re - a.im * b.im;  
        double i = a.re * b.im + a.im * b.re;  
        return new Complex(r, i);  
    }  
}
```

- Uvnitř metody můžeme použít operátor **this**
- **this** je implicitní odkaz na objekt, na který byla metoda zavolána

Třída Complex 5/6

```
public class Complex {  
    ...  
    public String toString() {  
        if (im == 0) {  
            return re + "";  
        } else if (re == 0) {  
            return im + "i";  
        } else if (im < 0) {  
            return re + " - " + (-im) + "i";  
        }  
        return re + " + " + im + "i";  
    }  
}
```

- **toString** je metoda každého objektu, která vrací řetězec představující znakovou reprezentaci objektu „Dědí od třídy Object“
- Pokud není předefinována vrací jméno třídy + hash kód

Překrytí je realizováno dynamickou vazbou (polymorfismus)

Třída Complex 6/6

```
public class Complex {  
    ...  
    public static Complex plus(Complex a, Complex b) {  
        double r = a.re + b.re;  
        double i = a.im + b.im;  
        Complex sum = new Complex(r, i);  
        return sum;  
    }  
}
```

Statické metody:

- jsou uvozeny klíčovým slovem **static**
- jsou to metody třídy a nejsou svázány s objektem
- jsou přístupné i bez vytvoření instance třídy (objektu)
- nemají přístup k instančním proměnným (datovým položkám)

Instanční proměnné se vytvářejí až s vytvořením objektu operátorem new

Instance třídy Complex 1/2

```
public static void main(String[] args) {  
    Complex c1 = new Complex(2);  
    Complex c2 = new Complex(2, 1);  
  
    System.out.println("New complex: " + new Complex());  
    System.out.println("Complex var c1: " + c1);  
    System.out.println("Complex var c2: " + c2);  
  
    System.out.println("Complex var |c1|: " + c1.getAbs());  
    System.out.println("Complex var |c2|: " + c2.getAbs());  
  
    System.out.println("Complex var c1-c2: " + c1.minus(c2));  
    System.out.println("Complex var c1+c2: " + c1.plus(c2));  
    System.out.println("Complex var c1*c2: " + c1.times(c2));  
  
    System.out.println("Complex: (1 + j) + (1 - j): " +  
        Complex.plus(new Complex(1, 1), new Complex(1, -1)));  
}
```

- Objekty (instance třídy) Complex vytváříme operátorem **new**

Instance třídy Complex 2/2

■ Příklad výpisu:

```
java DemoComplex

New complex: 0.0
Complex var c1: 2.0
Complex var c2: 2.0 + 1.0i
Complex var |c1|: 2.0
Complex var |c2|: 2.23606797749979
Complex var c1-c2: -1.0i
Complex var c1+c2: 4.0 + 1.0i
Complex var c1*c2: 4.0 + 2.0i
Complex: (1 + j) + (1 - j): 2.0
```

Complex.java a DemoComplex.java

Přístup k datovým položkám

- Datové položky reprezentující reálnou a komplexní část jsou ve třídě `Complex` skryty.

Princip zapouzdření

- Pro přístup k nim, můžeme implementovat metody nazývané

- **getter** – „čtení“

```
public class Complex {  
    ...  
    public double getRe() {  
        return re;  
    }  
    public double getIm() {  
        return im;  
    }  
    ...  
}
```

- **setter** – „zápis“

```
public class Complex {  
    ...  
    public void setRe(double re) {  
        this.re = re;  
    }  
    public void setIm(double im) {  
        this.im = im;  
    }  
    ...  
}
```

Jakou má výhodu přistupovat k proměnným přes metody?

Shrnutí přednášky

Diskutovaná témata

- Informace o předmětu
- Úvod do programovacího jazyku Java
- Třídy, objekty a objektově orientované programování

- **Příště: Objekty, vztahy, vlastnosti, implementace, ...**